

sige: Jeg staa paa det, jeg altid har staaet paa. Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) talte forleden om, at i den Tid han var Udenrigsminister, havde han ikke fra fremmede Magters Side hørt Tale om, hvordan vi skulde indrette vort Forsvarsvæsen. Nej, det er meget muligt. Det ærede Medlem sagde selv, at han ikke vidste, paa hvad Tid Forsvarskommissionen holdt Møde, eller hvad den bestilte. Det vilde have været underligt, om nogen af Udlandets Ministre skulde have henvendt sig til vor Udenrigsminister den Gang for at sige: Saadan ønske vi, at I skulde indrette jert Forsvarsvæsen. Den Gang laa det i Kommissionen, og Kommissionen skulde jo arbejde i Fred. Men noget andet er, at efterat Flertalsbetænkningen er bleven offentliggjort, kunne vore Venner i Udlandet, vore fredelskende Venner, komme til os og sige: Det er bedst, I ogsaa lukke det Hul ved København mod Landsiden. For at I kunne opfylde Eders statsretlige Forpligtelser til alle Sider, er det bedst, I ordne eders Forsvarsvæsen paa den og den Maade, som det nu er foreslaaet. Jeg synes, det er rimeligt, at vi her bøje os og tage noget Hensyn til vore Venner i Udlandet. Jeg husker saa godt i 1863, da vore Venner i Udlandet — maaske de samme Magter, som nu komme og bede de styrende om at tage Hensyn til deres Raad — bad de styrende om at tage Novemberforfatningen tilbage, og jeg tror, at de styrende sammen med vor kære afdøde gamle Konge saa, at det havde været det rigtige, men de den Gang styrende turde ikke paatage sig det Ansvar, de turde ikke paatage sig at gaa imod den Folkestemning, som var oppe for Novemberforfatningen, og det førte til Krigen. Jeg skal ikke dermed sige, at vi ellers havde undgaaet Krigen, thi jeg tror, at den Krig, der blev paaført os, var nødvendig for vore Modstandere for at prøve den nye Krigskunst, som siden har vist sig virksomhedsfuld overfor Stormagter, men vi kunde have undgaaet, at de andre Magter skulde have sagt: Denne Gang have Tyskerne mod Sædvane nogen Ret paa deres Side.

Vi sang i 1864, naar vi marcherede: Manden, der spiller Pianoforte, medens Fjenden slaar næsten alle hans Folk ihjel. Det var General de Meza. Den Mand, som vi før 1864 havde besunget og lovprist i høje Toner, blev med eet fordømt af Folkestemningen. Han stod med Ansvaret for at føre Danmarks Hær, og den Gang

Krigsraadet besluttede at foretage Rømningen af Dannevirkestillingen, som var uholdbar, sagde de Meza de sande Ord: Vi staa ikke her, mine Herrer, for at give en Forestilling, som kan vække Tilskuernes Bifald eller Mishag, men vi staa her for at bruge Danmarks Stridskræfter paa bedste Maade. de Meza vidste godt, hvad der fulgte efter for ham personlig, men han mente, at dersom han skulde handle for Fædrelandets Vel, skulde han rømme Dannevirke. Og Tiden har siden vist, at han havde fuldkommen Ret. Jeg siger, at det er heldigt, naar vi have saadanne Mænd, der staa i ansvarsfulde Stillinger, at de, naar de se deres Ansvar, handle derefter. Derfor takker jeg den højtærede Konseilspræsident, og jeg ved, at der er Tusinder af Venstrevælgere, som ville takke ham sammen med mig.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Det er kun den korte Bemærkning, jeg ønsker at gøre, at jeg fra den bedste Kilde, hvorfra vi her i Danmark kunne hente Oplysninger vedrørende vore Forhold overfor Udlandet, har her under Mødet faaet Efterretning om, at baade Tyskland, Frankrig og England have underskrevet den paagældende Konvention. Der mangler een Underskrift, det er Nordamerikas; men da jeg ikke antager, at det ærede Medlem fra Maribo ønsker at komme i Krig med Nordamerika foreløbig, og da man ikke kan antage, at Nordamerika under denne Debat pludselig vil gøre os noget ondt, kunne vi alligevel nogenlunde slaa os til Taals med de Underskrifter, som findes.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Jeg tror, det ærede Medlem forveksler to Ting, nemlig det, man kalder Underskrift, og det, man kalder Ratifikation. Jeg tror, at den omtalte Konvention ikke er ratificeret, og først naar den er ratificeret, er den for saa vidt traadt i Kraft (Afbrydelse). Den er nemlig ikke ratificeret af de paagældende Magter, og desuden er Forholdet det, som det ærede Medlem siger, at hvis Neutralitetsforsvaret gaar over til at blive Krig, har Konventionen ikke væsentlig Betydning.